ΕΤΟΣ Β΄ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗΝ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1876. ΑΡΙΘ. 49.

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
Διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα φρ. 24.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν δέκα στίχων δραχμὰς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχωρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

«Πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐςιν ἡ πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον.» (Πλάτων.).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

(Συνέχεια ἴδε φύλλον 47.)

«Τί ποιητέον, ἐξακολουθεῖ «ἡ Ἡμέρα», ἐὰν ὁ μουσουλμανικὸς φανατισμὸς, ὅστις ἡμάτωσεν ἤδη τὰς ὁδοὺς τῆς Θεσσαλονίκης, προκαλέσῃ καὶ ἀλλαχοῦ σφαγάς; Τί ποιητέον ἐὰν ἡ ἐπανάστασις, ἥτις ἤδη λυμαίνεται τὰ περὶ τὸν Αἶμον καὶ τὴν Ῥοδόπην διαμερίσματα καὶ συγκροτεῖ φονικὰς μάχας, ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους; Τί ποιητέον τέλος, ἐὰν ἡ Πύλη, ἀφοῦ ἔπιεν ἄχρι πυθμένος τὴν κύλικα τῶν ἐξευτελισμῶν, ἐγκαταλίπῃ τὸ σύστημα τῶν αἰωνίων ὑποχωρήσεων καὶ προτιμήσῃ νὰ λύσῃ ἀνδρικῶς τὸ ζήτημα διὰ τῶν ὅπλων; Αἱ περιπέτειαι αὗται δὲν εἶναι ἀπίθανοι. Καὶ ἐκ Βηρυττοῦ καὶ ἐκ Σμύρνης καὶ ἐκ Ῥουτσουκίου, ἀλλ' ἰδίως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐλήφθησαν ταὐτοχρόνως αὐθεντικαὶ ἐκθέσεις ἀγγέλλουσαι ὅτι ὁ μουσουλμανικὸς πληθυσμὸς κατέχεται ὑπὸ βιαιοτάτου ἐρεθισμοῦ καὶ ὅτι οἱ χριστιανοὶ διατρέχουσι κίνδυνον· αὐτὸς δ' ὁ Τσάρος ἔλαβεν ἐν Βερολίνῳ τηλεγραφήματα τοῦ Ἰγνατιὲφ βεβαιοῦντα ὅτι οἱ αὐτόθι χριστιανοὶ εἶναι περίτρομοι καὶ ζητοῦσι νὰ σταλῶσι παρὰ τὸν Βόσπορον ῥωσσικὰ στρατεύματα. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ «Πολιτικὴ Ἀλληλογραφία» ἀνήγγειλεν ὅτι στασιαστικά τινα συμπτώματα ἤρξαντο ἀναφαινόμενα καὶ μεταξὺ τῶν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ Βουλγάρων. Ἐνώπιον τοιαύτης θέσεως πραγμάτων ἡ συνδιάσκεψις τοῦ Βερολίνου τὸ κύριον ἑαυτῆς καθῆκον θὰ παρέβαινεν ἐὰν πρὸ ὀφθαλμῶν ἐλάμβανεν μόνον τὸν κίνδυνον τῆς σήμερον καὶ οὐχὶ τὸν δεκάκις δεινότερον κίνδυνον τῆς αὔριον. Εὐτυχῶς βεβαιοῦται ὅτι οἱ τρεῖς πρωθυπουργοὶ ἐπραγματεύθησαν πᾶσαν ἐνδεχομένην περιπέτειαν καὶ ὅτι εὑρέθησαν πληρέστατα σύμφωνοι περὶ τοῦ πρακτέου· τὰ πορίσματα δὲ τῆς συσκέψεώς των ἀνέγραψαν ἐν ἑτέρῳ ἀπορρήτῳ ὑπομνήματι, ὅπερ δὲν θ' ἀνακοινωθῇ ἔτι εἰς τὰς δυτικὰς δυνάμεις. Πρὸ παντὸς ἄλλου ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ προστατευθῶσι τελεσφόρως οἱ ἐν ταῖς παραλίοις πόλεσι τῆς Τουρκίας χριστιανοί· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἀποστέλλονται ταὐτοχρόνως εἰς τὴν Μεσόγειον οἱ στόλοι πασῶν τῶν μεγάλων δυνάμεων. Ἐν μόνῳ τῷ λιμένι τῆς Θεσσαλονίκης θὰ συνέλθωσι εἴκοσι τοὐλάχιστον θωρηκτὰ σκάφη ἐκ τῶν φοβερωτάτων, ὧν ἡ θέα μόνη θὰ ἐμπλήσῃ φόβου καὶ τρόμου τὸν ἄγριον μουσουλμανικὸν ὄχλον. Ἕτερα σκάφη ἀποστέλλονται παρὰ τὸ στόμιον τοῦ Ἑλλησπόντου, ὅπως, ἅμα προσκαλούμενα, εἰσπλεύσωσιν εἰς τὸν Βόσπορον· ἐν αὐτῷ δὲ τῷ λιμένι τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ σταθμεύσωσιν ἀπὸ τοῦδε ἀντὶ ἑνὸς δύο ἀτμόπλοια ἑκάστης μεγάλης δυνάμεως. Οὕτω προελήφθη ὁ ἄμεσος κίνδυνος. Ἀλλ' ἡ συνδιάσκεψις δὲν περιωρίσθη εἰς τοῦτο μόνον, ἀλλ' ἐπρονόησε καὶ περὶ τοῦ πρακτέου ἐν ᾗ ἂν περιπτώσει αἱ εἰρηνευτικαὶ προσπάθειαι ματαιωθῶσι καὶ ἡ παράτασις τῆς ὑπάρξεως τῆς Τουρκίας ἐξελεγχθῇ ἀπολύτως ἀδύνατος. Ἡ «Πολιτικὴ Ἀλληλογραφία» διακηρύττει ἐν σημαντικωτάτῳ ἄρθρῳ ὅτι «ἡ Εὐρώπη εὑρίσκεται ἐνώπιον τῆς λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος» καὶ ὅτι εἰς τὰς ἐν Βερολίνῳ συνελθούσας δυνάμεις «ἐπεβάλλοντο σοβαρώτερα καθήκοντα ἢ ἡ διατήρησις τῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας». Ἐν ἄλλαις λοιπὸν λέξεσιν ἐν Βερολίνῳ ἐγένετο σκέψις καὶ περὶ ἐνδεχομένου διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας· ἀπεφασίσθη δὲ, καθ' ἃ φαίνεται, ν' ἀφήσωσιν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ δυνάμεις τὰ πράγματα νὰ τρέξωσι τὸν δρόμον των, μὴ ἐπεμβαίνουσαι ὡς ἄλλοτε ὑπὲρ τοῦ ἑτοιμορρόπου καθεστῶτος, συντελοῦσαι δὲ μόνον ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ὅπως δημιουργηθῇ ἐν Ἀνατολῇ νέος κόσμος.

Συνῳδὰ πρὸς τὴν σημαντικωτάτην ταύτην τροπὴν τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, ἥτις θ' ἀποτελέσῃ ἀληθῆ ἐποχὴν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, ὀφείλει νὰ ῥυθμίσῃ τὴν ἰδίαν ἑαυτῆς πολιτικὴν καὶ ἡ Ἑλλάς. Εὐτυχῶς τὰς ἰδέας ταύτας δὲν κηρύττομεν σήμερον, ὡς πρὸ δέκα μηνῶν, μόνοι. Ὁ ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικὸς ἐθνισμὸς ἤρξατο δίδων σημεῖα ζωῆς· ἡ ἐν τῷ ἑλληνικῷ δὲ βασιλείῳ κοινὴ γνώμη ἤρξατο ἀνδρουμένη πρὸς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων. Ἡ ἐπονείδιστος πολιτικὴ τοῦ 1872 ἀπέθανεν ἤδη καὶ ἐκηδεύθη ἐν αἰσχύνῃ, ἐν μέσῳ τῶν ἀρῶν τοῦ πανελληνίου· δὲν εὑρίσκεται δὲ εἷς ἐχέφρων ἄνθρωπος τολμῶν νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ αὐτῆς ἢ καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ ἁπλῶς ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις.

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος χρῄζει ἀναντιρρήτως ῥιζικῆς καὶ ἀμέσου μεταβολῆς, περὶ τούτου συμφωνεῖ σήμερον τὸ ἔθνος σύμπαν. Ἀλλ' αἱ τοιαῦται μεταβολαὶ, αἵτινες ἐν τῇ στρατηγικῇ τέχνῃ καλοῦνται changements de front, δέον νὰ ἐπιτελῶνται μετ' ἄκρας προσοχῆς καὶ δεξιότητος. Ἡ ἐλαχίστη παραφορὰ, ἡ ἐλαχίστη ἀπροσεξία δύναται ν' ἀποβῇ ὀλέθρου πρόξενος. Σήμερον ἡ πολιτικὴ ἡ ἐπιβαλλομένη τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων, ὑπὸ τῶν ἐνεργειῶν τῆς διπλωματίας, ὑπὸ τῆς διαγωγῆς τοῦ ὁμόρου κράτους, ὑπὸ τῶν συμφερόντων τῶν ἑλληνικῶν λαῶν δὲν εἶναι ἡ ὑποκίνησις προώρων καὶ ἀσυναρτήτων ἐπαναστατικῶν κινημάτων, ἀλλ' ἡ αὐστηρὰ τήρησις ἐνόπλου οὐδετερότητος. Ἡ ἔνοπλος ὅμως οὐδετερότης ἀπαιτεῖ ὅπλα καὶ στρατεύματα καὶ ἡ Ἑλλὰς στερεῖται καὶ στρατευμάτων καὶ ὅπλων. Δυστυχῶς, κατὰ τὸ τελευταῖον δεκάμηνον, ἀπώλετο ἐπὶ ματαίῳ καιρὸς πολύτιμος.

(Ἐκ τῆς Νέας Ἡμέρας).

(ἕπεται συνέχεια.)

Η ΕΝ ΣΥΡΩ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΑΤΜΟΔΡΟΜΟΝΟΣ.

Ἡ βοὴ τοῦ πολέμου καὶ τὰ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ δραματιζόμενα γεγονότα, μετέωρον ἐγείρουσι τὴν Ἀνατολήν, καὶ ἠλεκτρίζουσι τὸ αἴσθημα τῶν ἐν αὐτῇ λαῶν, καὶ συγκινοῦσι καὶ ἔθνη καὶ σωματεῖα καὶ ἄτομα, περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν ἀναγκαζόμενα νὰ σκεφθῶσι. Καὶ εὐτυχῶς μὲν ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν ἡ σύνεσις καὶ τὰ ἐκ τῶν παθημάτων μαθήματα· οὐχ ἧττον ὅμως πάντες κατανοοῦσι ποῦ ἔγκειται τὸ Πανελλήνιον συμφέρον. Καὶ τύπος δὲ καὶ γνώμη κοινὴ ὁμοφώνως συνιστῶσι τὴν τοῦ ἔθνους πολεμικὴν ἐν γένει παρασκευὴν καὶ ἰδίως τὴν κατὰ θάλασσαν. Οὐδὲ θέλει, φρονοῦμεν, χαλαρώσει τὴν ὀρθὴν περὶ παρασκευῆς τοῦ ἔθνους ἰδέαν ἡ ἐπελθοῦσα πρὸς ὥραν φαινομενικὴ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων ὑποχώρησις διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς ἰσχυρᾶς Ἀλβιόνος. Τοὐναντίον μάλιστα, τοῦτο πρὸς ὄφελος ἡμῶν ἀποβαίνει, διότι ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲν δὲν ἐτύχομεν ἕτοιμοι, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ δυνάμεθα νὰ καταστῶμεν τοιοῦτοι.

Τὴν ἐθνικὴν ταύτην ἀλήθειαν καὶ οἱ περὶ τὸν ἐθνικὸν στόλον πατριωτικώτατοι ἄνδρες, κατανοήσαντες, εἴπερ τινες καὶ ἄλλοι, καὶ ἐκτιμῶντες τὴν ἐπικλῶσαν γλυκυθυμίαν, ἥτις κατέλαβε τὴν καρδίαν τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Σμύρνῃ ὁμογενῶν (οἵτινες ὡς εἶδον τὸν «*Γεώργιον*» καὶ τὴν μικρὰν «*Σῦρον*» ἐν τοῖς λιμέσιν αὐτῶν προσορμιζομένους, ἔσπευσαν νὰ ἀσπασθῶσι μετὰ δακρύων τὰ σκάφη) καὶ τῶν περιστάσεων τὸ ἐπεῖγον βλέποντες, εὐθὺς προέβησαν εἰς τὴν ναυπήγησιν πολεμικοῦ ἀτμοδρόμονος τῇ δαπάνῃ 700 χιλιάδων δραχμῶν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ δὲ στόλου πατριωτικωτάτη αὕτη ἐπιτροπή, οὐ μόνον τὴν ἰδέαν τῆς ταχείας ναυπηγήσεως τοῦ πλοίου συνέλαβεν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι στερεωτέρας καὶ οἰκονομικωτέρας κατασκευῆς σκεφθεῖσα, δὲν ἐστράφη προληπτικῶς πρὸς τὴν Εὐρώπην ἧς τὰς ἐπὶ τοιούτων παραγγελιῶν καταχρήσεις μαρτυροῦσιν ὁ σεσηπὼς ἤδη ἀτμοδρόμων «Ἑλλάς», ἡ διαρρέουσα «Ὄλγα» καὶ ἄλλα, ἀλλ' ἀπεφάσισε νὰ κατασκευάσῃ αὐτὰ ἐν Ἑλλάδι αὐτὴ ἡ ἰδία ἐπιστατοῦσα καὶ ἐπὶ τῆς ναυπηγήσεως ἀπ' εὐθείας ἐπιβλέπουσα.

Καὶ τίς ἀγνοεῖ ὅτι τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα ἀνίκητα πλοῖα τῶν τιτανομάχων ἡμῶν ἡρώων εἶχεν ναυπηγηθῆ πάντα ἐν Ἑλλάδι, τινὰ δ' αὐτῶν οἷον ὁ «Ἄρης» τοῦ Τσαμαδοῦ, ὁ μονομαχήσας πρὸς τοὺς τρεῖς ἡνωμένους στόλους τῆς Τουρκίας, εἰσέτι διατηροῦνται χρησιμεύοντα, καθὼς καὶ τὰ ὀλίγον μετὰ τὸν ἀγῶνα ναυπηγηθέντα ἡ κορβέτα «Μεσολόγγιον» ἡ ἡμιολία «Σαπφὼ» καὶ τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀθῆναι» τὸ πρῴην δηλαδὴ καλούμενον «βασιλεὺς Ὄθων»;

Γινώσκουσα δ' ὅτι πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ κατὰ τῆς Ἀνατολὴν ἴσως, ναυπηγείων τελειότατον εἶναι τὸ τῆς Σύρου, διότι οὐ μόνον, ὡς κεντρικώτατον, ἄφθονον καὶ πρόχειρον ἔχει τὴν ξυλείαν, ἥμερόν τε καὶ ἀγρίαν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν ἐγχωρίων ἐργοστασίων, σχοινοποιείων, σιδηρουργείων, καὶ πρὸ πάντων τοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας, ὅπερ οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ τῆς Ἀνατολῆς ὑπάρχει, ὀρθῶς ἀπεφάσισε νὰ κατασκευάσῃ τὸν ἀτμοδρόμονα ἐν Σύρῳ· καθ' ὅσον μάλιστα τὰ ἐνταῦθα ναυπηγημένα πλοῖα διακρίνονται διὰ τὴν κομψότητα αὐτῶν, διότι τινὰ πρὸ τριακονταετίας περίπου ναυπηγηθέντα ἐνταῦθα, μόλις πρὸ μικροῦ ἔπαυσαν χρησιμεύοντα, οἷον ὁ «Ἀλέξανδρος» τῶν κ.κ. ἀδελφῶν Δομεστίνη τῷ 1847 ναυπηγηθεὶς, καὶ ὁ «Ἑρμῆς» ἀτμόπλοιον τῷ 1852 ναυπηγηθὲν ὑπὸ Ν. Παγίδα καὶ μέχρι τοῦ 1874 εἰς Δούναβιν χρησιμεῦον ὡς ρυμουλκὸν. Γράψασα δὲ πρὸς τὸν ἔμπειρον καὶ ἔντιμον λιμενάρχην Σύρου κ. Χατζηκυριάκον ἐπεφόρτισεν αὐτὸν νὰ καλέσῃ τοὺς ἐνταῦθα ναυπηγοὺς καὶ συσκεφθῆ μετ' αὐτῶν προκαταρκτικῶς περί τε τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων, καὶ ἐκθέσῃ πρὸς αὐτὴν τὸ τῶν σκέψεων αὐτοῦ ἐξαγόμενον. Ὁ δὲ κ. Χ. Κυριάκος οὐ μόνον ἐπανειλημμένως μετεκαλέσατο πάντας τοὺς ἐνταῦθα ναυπηγοὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος πρὸς αὐτοὺς μεταβαίνων ἐνεργεῖ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ζήλου τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθεῖσαν σπουδαίαν ἐντολὴν, καὶ ἴσως ἤδη ἔπεμψε πρὸς τὴν τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἐπιτροπείαν τὰς ἐκθέσεις του.

Πόσον εἶναι ἀξιέπαινος ἡ τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου ἐπιτροπεία, ἥτις οὐ μόνον ἐκ τοῦ μηδενὸς ὁρμωμένη κατώρθωσε νὰ εὑρίσκηται ἤδη εἰς θέσιν νὰ προσφέρῃ μὲν πλοῖον εἰς τὴν πατρίδα, νὰ δίδῃ δὲ τὰς πρὸς κατασκευὴν αὐτῶν παραγγελίας εἰς Ἕλληνας ναυπηγοὺς ὅπως ὑποστηρίζῃ τὴν πάσχουσαν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν· ἥτις, καὶ μάλιστα ἐν Σύρῳ, ἐργάζεται οὐ μόνον μετὰ πολλῆς ἐντελείας καὶ δεξιότητος, ἀλλὰ καὶ μετὰ πολλῆς τιμιότητος καὶ οἰκονομίας. Ἤδη δὲ, ὡς γνωστὸν οὐ μόνον τὰ πλεῖστα τῶν ἐν Ἑλλάδι σκαφῶν καὶ τὰ κάλλιστα καὶ μέγιστα αὐτῶν καὶ ἐφάμιλλα τῷ μεγέθει πρὸς τὰ τῆς Εὐρώπης, ἐν Σύρῳ ναυπηγοῦνται, ἀλλὰ καὶ πασῶν τῶν κατὰ τὴν Μεσόγειον Τουρκικῶν καὶ Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ νήσων καὶ ἐκ τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τῆς νοτίου Ῥωσσίας τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα εἰς Σῦρον κατὰ τὸ πλεῖστον κατασκευάζονται, καὶ ἐξ Εὐρώπης δὲ τινὲς τῶν ὁμογενῶν τὸ συμφέρον ὁρῶντες, δίδουσιν ὅσον οὔπω ἐν Σύρῳ παραγγελίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πολλὰ λέγονται περὶ ἐλεύσεως τοῦ Βασιλέως καὶ ἄλλων χαρμοσύνων ἀγγελμάτων. Οὐδὲν ἐκ τούτων πιστεύομεν.

— Ὑπὸ πατριωτικῶν καὶ εὐγενῶν ἐμφορούμενοι αἰσθημάτων διάφοροι νέοι Ἑρμουπολῖται θέλουσι δώσει παράστασιν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα θεάτρῳ «Ἀπόλλων» πρὸς ὄφελος τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου. Τὸ παρασταθησόμενον δρᾶμα ἔσεται ἡ «Χίος δούλη», τὴν δὲ διδασκαλίαν τῶν μελλόντων νὰ λάβωσι μέρος πρὸς τὴν παράστασιν αὐτοῦ ἀνέλαβε προθύμως ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑλλην. δραματικῆς ἑταιρίας κ. Δημ. Ἀλεξιάδης ἐπὶ τούτῳ δ' ἀνέβαλε καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησιν αὐτῆς ἡ ἀρίστη πρωταγωνίστρια κ. Πιπίνα Μπονασέρα καὶ ἡ θυγατηρ αὐτῆς δεσποινὶς Φιλομήλα παρακληθεῖσαι ὅπως λάβωσι μέρος εἰς τὸ παρασταθησόμενον δράμα. Λέγεται μάλιστα ὅτι κατόπι πρὸς τὸν αὐτὸν ἱερὸν σκοπὸν καὶ ἄλλαι θέλουσι δοθῇ παραστάσεις παρὰ τῶν αὐτῶν νέων ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξιάδου μετὰ ζήλου. ἐκγυμναζομένων

— Ἡ εἰς Ποσειδωνίαν ἄγουσα παλαιὰ ὁδὸς, ἧς ὡς συντομωτέρας, γίνεται μείζων ἡ τῆς ἁμαξιτοῦ χρῆσις, κατήντησεν ἀδιάβατος ἰδίως ἀπὸ τῶν Ταλάντων καὶ ἐπέκεινα. Γνωστὸν δ' εἶναι ὅτι ἡ ὁδὸς αὕτη ἄγει καὶ εἰς ἄλλας μὲν ἐξοχὰς καὶ ἰδίως εἰς τοὺς Φουρλάκους, Πάγον, Παρακοπὴν, Ἄδυατα, Βῆσσα, Ποσείδια, καὶ Φοίνικα, καὶ οἱ ἀδιαλείπτως τὴν ὁδὸν ταύτην διαβαίνοντες, πεζοί τε καὶ ἐπὶ ζώων, διατρέχουσι συνεχῶς σπουδαῖον κίνδυνον. Καὶ ἄλλοτε ποιησάμενοι περὶ τούτου λόγον, ἐφιστῶμεν καὶ πάλιν τὴν προσοχὴν ἰδίως τοῦ κ. Δημάρχου τῆς ἄνω Σύρου ἐπὶ ζητήματος, ὅπερ ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑγείαν ἢ μᾶλλον τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν, καὶ ὅπερ δυνατὸν νὰ λυθῇ διὰ διακοσίων ἢ τὸ πολὺ τριακοσίων δραχμῶν δαπάνης. Εὐθύνεται δὲ μεγάλως καὶ ὑπόχρεως εἶναι ὁ κ. Δήμαρχος τῆς ἄνω Σύρου ν' ἀναλάβῃ τὴν περὶ τῆς ἐπισκευῆς τῆς ὁδοῦ φροντίδα· καὶ ἐὰν ὁ δῆμος, οὗ προΐσταται, δὲν δύναται, δι' ἀπορίαν, ἰδίᾳ ὅλως δαπάνῃ ἢ διὰ τῆς φορολογίας τῶν διοδίων νὰ ἐπαρκέσῃ πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ ἐπισκευὴν, φρονοῦμεν ὅτι πάντες οἱ εἰς τὰς εἰρημένας ἐξοχὰς οἰκοῦντες μετ' εὐχαριστήσεως θέλουσιν ὑπογράψει, ἕκαστος τὸ ἐφ' ἑαυτῷ, κατάλογον δαπάνης ὀνομαστὶ πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς ἐπισκευῆς ταύτης ἀποτεινόμενον.

— Χθὲς οἱ ἐνταῦθα καθολικοὶ ἑώρτασαν μεγαλοπρεπῶς τὴν ἑορτὴν τῆς Δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου πνεύματος.

— Κατ' αὐτὰς προσετέθησαν εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀστυνομίας Ἑρμουπόλεως καὶ ἕτεροι δέκα κλητῆρες,

— Ἐξεδόθη ἐνταῦθα καὶ ἄλλη συνάδελφος ὑπὸ τὸν τίτλον «Προόδος» ἐκ τοῦ ὁμωνύμου τυπογραφείου, ὅπερ ἠγόρασαν οἱ φιλόπονοι τυπογράφοι κ.κ. Ἀδελφοὶ Καμπάνη. Τοῖς φίλοις τυπογράφοις καὶ τῇ νέᾳ συναδέλφῳ εὐχόμεθα ὅπως ὑφ' ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἔποψιν ἀποβῇ πραγματικὸς καὶ αἴσιος ὁ τίτλος ὃν φέρουσιν ἥ τε ἐφημερὶς καὶ τὸ τυπογραφεῖον.

— Μετὰ μακρὰν καὶ ὀδυνηρὰν νόσον ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα καὶ ἐκηδεύθη προσηκόντως ἡ Μαρία χήρα Παντιὰ Ῥάλλη καὶ μήτηρ τῶν ἀξιοτίμων σομπολιτῶν ἡμῶν Ἀμβροσίου καὶ Νικολάου.

Ἡ σεβασμία πρεσβῦτις καταγομένη ἐκ μιᾶς τῶν πρωτίστων τῆς Χίου οἰκογενειῶν καὶ γενομένη σύζυγος ἀνδρὸς τῶν τὰ πρῶτα κατὰ τὴν γενεὰν αὐτοῦ φερόντων, ἀνέθρεψεν ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ηὐτύχησε νὰ ἴδῃ οὐ μόνον αὐτοὺς εὐδαιμονοῦντας, ἀλλὰ καὶ τὰ τέκνα τούτων τὰ τέκνα τῶν τέκνων του.

Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι αὐτήν.

— Ὁ ὁπλαρχηγὸς τῆς ἐν Κρήτῃ Κυδωνίας ὁ συναγωνιστὴς τῶν ἡρώων Κριάρη καὶ Χατζῆ-μιχάλη, ὁ κατὰ τὴν τελευταῖον ἀγῶνα τῆς ἡρωϊκῆς Κρήτης ἐπανειλημμένως ἀνδραγαθήσας ἐν Κουτσουναρίοις, Βαφὲ καὶ Ἀσκύφῳ εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος Ἀναστάσιος Ξηράκης ἀπεβίωσε ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μετὰ νόσον μακρὰν καὶ πολυώδυνον. Καὶ τὸ μὲν ὄνομα καὶ τούτου τοῦ πολεμικοῦ τέκνου τῆς πατρίδος ἀνήκει τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν μερικὴν ἱστορίαν τῆς μεγαλωνύμου βασιλίσσης τοῦ Αἰγαίου τὴν δὲ πολυμελῆ αὐτοῦ οἰκογένειαν ὑπὲρ ἧς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν τὴν ἐπ' αὐ-

τῆς προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως ἐπικαλούμενοι, μένουσαν ἤδη παντελῶς ἀπροστάτευτον καθῆκον ἔχει ἡ Κυβέρνησις νὰ περιθάλψῃ δεόντως διὰ τῆς χορηγίας συντάξεως ἀναλογούσης πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοῦ πενθουμένου αὐτῆς ἀρχηγοῦ. Κύριος ὁ θεὸς ὁ προστάτης τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγωνιζομένων ἀναπαῦσαι μὲν τὸν ἀοίδιμον ἄνδρα παραμυθῆσαι δὲ καὶ προστατεῦσαι τὴν πάσχουσαν αὐτοῦ οἰκογένειαν.

— Ὁ πρό τινος φονεύσας εἰς Χαλκίδα λοχίαν τινὰ σαλπιγκτὴς τοῦ πεζικοῦ, δικασθεὶς εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου, κατεδικάσθη εἰς τὸν διὰ τουφεκισμοῦ θάνατον. Τόπος ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς ὡρίσθη ὁ ἐν Χαλκίδι προμαχὼν Βελῆ-μπαρμᾶ.

— Ὁ δικηγόρος Χ. Ῥάγκος κατηγορούμενος ἐπὶ ὑπεξαιρέσει καὶ πλαστογραφίᾳ, κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν εἰς εἱρκτὴν 5 1]2 ἐτῶν.

— Τὴν Κυριακὴν ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς τοῦ ναυτικοῦ Κατελουζείου ἀγῶνος. Ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν πραγματειῶν ἡ μὲν ἔφερεν ὡς ἐπιγραφὴν τὸ Θουκυδίδειον «τὸ δὲ ναυτικὸν τέχνης ἔστι ὥςπερ καὶ ἄλλο τι καὶ οὐκ ἐνδέχεται ὅταν τύχῃ ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον μηδὲν ἐκείνου πάρεργον ἄλλο γίγνεσθαι», ἡ δὲ ἑτέρα «Ξυλίνοις τείχεσι μάχου». Ἡ ἐπιτροπὴ οὐδέτερον εὗρεν ἄξιον βραβεύσεως· χάριν ὅμως ἐνθαρρύνσεως ἀπένειμε τὸ γέρας εἰς τὸ πρῶτον, ἀνῆκον εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ ναυτικοῦ Ἡλίαν Κανελλόπουλον Εἰσηγητὴς ἦτο ὁ κ. Κωστῆς Ν. Κωστῆς, ὁ δὲ ἀποσφραγίσας καὶ ἀνακοινώσας τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ὁ κ. Ν. Μαυροκορδάτος πρόεδρος τοῦ συλλόγου τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ βουλευτὴς Ἄνδρου.

— Κατὰ θετικὰς πληροφορίας τῆς «Ὥρας», μέχρι τοῦδε ἐδαπανήθησαν πρὸς ἀνέγερσιν τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας δραχμὰς 1,700,000. Πρὸς ἐντελῆ δὲ ἀποπεράτωσιν αὐτῆς θ' ἀρκέσῃ ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 500,000 δραχμῶν.

— Ὁ ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν φανατικῶν Ὀθωμανῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ λυτρώσας τὴν χριστιανὴν Βουλγαρίδα, μεθ' ἑτέρου τινὸς, Δημ. Κεχαγιᾶς, ὑπάλληλος τοῦ σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης, φεύγων τὴν ἐκδίκησιν τοῦ ὄχλου, εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις ἄνευ ἔργου. Κατὰ καθῆκον ὀφείλομεν, λέγει ἡ «Στοὰ», νὰ δώσωμεν ἐργασίαν τῷ δραστηρίῳ καὶ χρηστῷ τούτῳ πολίτῃ.

— Ὁ ἐν Αἴνῳ ἀποβιώσας Χριστοφῆς Α. Οἰκονόμου κατέλιπεν ἐκ τῆς περιουσίας του ἐν λίρας ὀθωμανικὰς συνόλῳ 400 εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα. Οὗτος ὑπῆρξε πρῶτος ἱδρυτὴς καὶ δι' ἰδίων χρημάτων συνετήρησε τὸν ἑλληνικὸν φιλολογικὸν Σύλλογον ἐν Αἴνῳ.

— Ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ ἀποθανόντος Σουλτὰν Ἀζίζ ὁ νῦν Σουλτάνος προσέλαβε παρ' ἑαυτῷ τὸν δευτερότοκον, ὀνόματι Ζεμὴλ Ἐδδὶν, νέον σχεδὸν δεκατετραετῆ, ἐκ τῆς ἀκολούθου αἰτίας. Ὁ Ζεμὴλ Ἐδδὶν ἔτρεφεν ἰδιαιτέραν πρὸς τὸν Μουρὰτ συμπάθειαν, συνείθιζε δὲ νὰ προσηκόνηται, διερχομένου αὐτοῦ. Τοῦτο ἰδὼν ἡμέραν τινὰ ὁ πρώην Σουλτάνος ἐπέπληξεν αὐστηρῶς τὸν υἱόν· μαθὼν δὲ, ὅτι οὕτω προσεφέρετο πρὸς τὸν Μουρὰτ κατὰ διαταγὴν τῆς μητρὸς, εἰσῆλθεν ὠργισμένος ἐν τῷ Χαρεμίῳ καὶ ἐλάκτισε τὴν σύζυγόν του καὶ μητέρα τοῦ Ζεμὴλ Ἐδδὶν, αὕτη δ' ἔγγυος οὖσα ἀπέθανε μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκ τῶν συνεπειῶν τοῦ λακτίσματος. Ἐφημίζετο δὲ ἡ γυνὴ ὡς ἐξόχου καλλονῆς, ἀλλ' οὐχὶ αὐστηροτάτων ἠθῶν· εἶναι δὲ καὶ ὁ υἱὸς, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν πρωτότοκον Ἰουσοὺφ Ἰζζεδὶν, ὡραιότατος καὶ προσηνέστατος καὶ τοσοῦτον ἠγάπα τὸν Μουρὰτ, ὥστε καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου μισθοῦ παρεχώρει αὐτῷ κρυφίως κατὰ μῆνα δώδεκα χιλιάδας γροσίων.

—Τὰ διαδοθέντα περὶ πραξικοπήματος ἐν Παρισίοις κατὰ τῆς Δημοκρατίας καὶ ὑπὲρ τοῦ Ναπολέοντος Δ'. ἔχουσιν ἀρχὴν ὡς ἐπληροφορήθημεν, τὴν γενομένην ἐν Παρισίοις συνδιάσκεψιν τῶν Βοναπαρτιστῶν, ὅπως μεταβῶσιν εἰς Χιλσενσχοῦρς, ἀλλ' οὐδὲ διαδήλωσις ἐγένετο κἄν.

— Ὁ «Ἀνατολικὸς Ταχυδρόμος» βεβαιοῖ ὅτι τὴν τετάρτην ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν ἐν Ἑρζεγοβίνῃ ἀρχιστράτηγον Μουχτὰρ πασσᾶν ὁδηγίαι ὅπως δημοσιεύσῃ ἀμέσως προκήρυξιν ἀγγέλλουσαν α) διακοπὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐπὶ ἓξ ἑβδομάδας ἵνα δοθῇ καιρὸς εἰς τοὺς ἀντάρτας ὅπως ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἑστίας των καὶ συνεννοηθῶσι μετὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἐπιτρόπων περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ, καὶ β') γενικὴν ἀμνηστείαν πρὸς ὅλους τοὺς ἀντάρτας. Πιστεύεται, προστίθησιν ὁ «Ταχυδρόμος», ὅτι ἡ ἐκδήλωσις αὕτη τῶν γενναίων αἰσθημάτων τοῦ Σουλτὰν Μουρὰτ θέλει παραγάγει μέγιστον ἀποτέλεσμα.

— Ὁ ἐν Λιβερποὺλ ὁμογενὴς κ. Γεώργιος Παπαγιάννης ἐγένετο συνδρομητὴς τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων διὰ δρ. 60 ἐτησίως.

— Λέγεται ὅτι κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, πάντες οἱ πρίγκηπες ἀδελφοὶ αὐτοῦ καθὼς καὶ οἱ ἐξάδελφοι τῆς υἱοὶ Α.Α.Μ. τοῦ Σουλτὰν Ἀβδοὺλ Ἀζίζ, πλὴν τοῦ πρίγκηπος Γιουσοὺφ Ἰζεδδὶν ἐφένδη ἀσθενοῦντος, ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν στρατιωτικὴν Σχολὴν ὅπως ποιήσωσι τακτικὰς σπουδάς.

— Κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν Ταχυδρόμον», ἡ πρώην Βαλιδὲ-Σουλτάνα ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Τὸπ καπὶ, ὅπως ἀποπερατώσῃ ἐκεῖ τὰς ἡμέρας τῆς. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῆς ἐκ τοῦ Τζεραγιὰν ἡ γηραιὰ μήτηρ τοῦ Σουλτὰν Ἀζίζ ἀφῆκεν ὅλην αὐτῆς τὴν περιουσίαν εἰς ὄφελος τοῦ Ταμείου τοῦ κράτους.

— Κατὰ τὴν «Στοὰν» τὸ ὀθωμανικὸν ἀτμόπλοιον Ἐσσέρι-Μουρὰτ κομίζον ὅπλα καὶ πολεμεφόδια καὶ μεταβαῖνον εἰς Βλὲκ προσήραξεν ἐκτὸς τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης ὁπόθεν μετὰ κόπου ἀνειλκύσθη.

— Τὴν π. τετάρτην μ. μ. πεσοῦσα χάλαζα εἴς τινας δήμους τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας ἐπήνεγκε μεγίστην βλάβην εἰς τὰ ἐλαιόδενδρα, τὰ ὀπωροφόρα δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

—o—

Λονδῖνον, 28)9.— Ὁ κ. Δισραέλης καὶ ὁ λόρδος Δέρβυ ἀνήγγειλαν εἰς τὰς βουλὰς, ὅτι ἡ Ῥωσσία ἀπέσυρε τὸ ὑπόμνημα αὐτῆς, καὶ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις συνέστησε τῇ Σερβίᾳ μετριότητα ἐν ταῖς πρὸς τὴν Πύλην σχέσεσι αὐτῆς.

Βιέννη, αὐθημερόν.— Αἱ ἐπίσημοι ἐφημερίδες θεωροῦσι τὴν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου παραχωρηθεῖσαν τοῖς Ἑρζεγοβινίοις ἐπαναστάταις ἀνακωχὴν ἐξ ἑβδομάδων, ὡς ἐξαίρετον μέσον πρὸς εἰρήνευσιν τῆς Ἐπαρχίας ταύτης. Οὕτως ἡ διπλωματικὴ ἐνέργεια τῶν δυνάμεων ἀποβήσεται περιττή.

Παρίσιοι. 27)8 Ἰουνίου. — Συνδιάλεξις ἐγένετο χθὲς ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος μεταξὺ τοῦ κ. Δεκὰζ καὶ τῶν πρεσβευτῶν Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας. Ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη εἶναι ὅτι ἐν τέλει αἱ δυνάμεις θὰ συμφωνήσωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

ΝΕΩΤΑΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Κ]ΠΟΛΙΣ, 15 Ἰουνίου 1875. ὥρα 10 π. μ.

Λονδῖνον. Αὔριον ἐν τῇ βουλῇ τῶν Λόρδων ἐπερώτησις ἐπὶ τῆς συνθήκης τοῦ 1876.

Βιέννη. Τὰ διεπιστευτήρια τοῦ Ζίχυ (πρέσβεως τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας ἐν Κωνσταντινουπόλει) ἐστάλησαν παρὰ τῷ Μουράτ.

Κ]ΠΟΛΙΣ, 14 Ἰουνίου 1876, ὥρα 11 50 π. μ.

Παρίσιοι. Ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ Δεκὰζ ὁμιλῶν περὶ τῶν τελευταίων διαπραγματεύσεων τῶν δυνάμεων λέγει ὅτι, ἡ ἀκεραιότης τῆς Τουρκίας καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ καθεστῶτος, ὁμοφώνως ὑποστηρίζονται· ἐὰν δὲ διαφωνίαι περὶ τῶν ληπτέων μέτρων ἤθελον φέρει ποτὲ ἐπὶ τῆς οὐσίας ζήτημα, ἡ Γαλλία δὲν ἤθελε λάβει μέρος εἰδικῶς ἐνεργητικὸν, μολονότι ὀφείλει νὰ ἐξασκήσῃ συμβιβαστικὴν ἐνέργειαν, χωρὶς νὰ περιπλέξῃ τὴν θέσιν της, καθ' ὅσον ἡ ἐσωτερικὴ ἐπανόρθωσις εἶναι τὸ κύριον αὐτῆς μέλημα.

Κ]ΠΟΛΙΣ, 14 Ἰουνίου 1876, ὥρα 7. 5 μ. μ.

Ἐκ Βιέννης. Ἀνεχώρησεν ὁ ἀρχιδοὺξ Ἀλβέρτος διὰ Βρυξέλλας πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Πιθανὸν ὅτι κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐπισκεφθήσεται τοὺς αὐτοκράτορας Ἀλέξανδρον καὶ Γουλιέλμον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—o—

Βιέννη, 28)9—. Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» δημοσιεύει τὰς ἑξῆς ἀποκαλύψεις. Μικρὸν πρὸ τῆς συνδιασκέψεως τοῦ Βερολίνου ὁ στρατηγὸς Ἰγνατιὲφ συνέταξε «Σχέδιον πρακτικῆς λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος». Διὰ τοῦ σχεδίου τούτου προετείνετο ἡ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ τουρκικοῦ κράτους ἀνίδρυσις τῶν ἑξῆς βασιλείων· 1) τοῦ *βουλγαρικοῦ*, περιλαμβάνοντος τὴν κυρίως Βουλγαρίαν, τὴν Θρᾴκην, ἐξαιρουμένων τῶν μεταξὺ Ἑλλησπόντου καὶ Βοσπόρου παρακίων, τὴν Μακεδονίαν καὶ ἓν μέρος τῆς Θεσσαλίας· 2) τοῦ *ἀλβανικοῦ*, περιλαμβάνοντος τὴν Ἀλβανίαν καὶ Ἤπειρον· 3) τοῦ *σερβικοῦ*, περιλαμβάνοντος τὴν Σερβίαν, τὴν Βοσνίαν, τὸ Πριζρένδιον, τὴν Ἑρζεγοβίναν, τὸ Μαυροβούνιον καὶ τὴν νοτίαν Δαλματίαν· 4) τοῦ *ῥουμελικοῦ*· 5) τοῦ *ἑλληνικοῦ*, περιλαμβάνοντος τὴν Ἑλλάδα, τὴν νοτίαν Θεσσαλίαν καὶ πάσας τὰς νήσους μετὰ τῆς Κρήτης. Τὸ βουλγαρικὸν βασίλειον, ἀριθμοῦν 6 1)2 ἑκατομμύρια ψυχῶν, ἔμελλε νὰ λάβῃ Ῥῶσσον ἡγεμόνα· τὸ ἀλβανικὸν βασίλειον ἐξ 1 1)2 ἑκατομμύριον ψυχῶν ἔμελλε νὰ δοθῇ εἰς αὐστριακὸν ἀρ-

χιδοῦκα· τὸ δὲ σερβικὸν βασίλειον ἐκ τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων ψυχῶν ἔμελλε νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἡγεμόνα τοῦ Μαυροβουνίου Νικόλαον. Ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ τὰ παράλια τῆς Προποντίδος ἔμελλον νὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν ἄμεσον κατοχὴν τῆς Ῥωσσίας. Κέντρον τῆς νέας νοτιοσλαβικῆς ὁμοσπονδίας θὰ ἦτον ἡ Κων]πολις. Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ῥουμουνία θ' ἀπετέλουν μὲν μέρος τῆς ὁμοσπονδίας, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ῥητῷ ὅρῳ τῆς ὑποταγῆς εἰς τὴν ἀνωτάτην διπλωματικὴν διεύθυνσιν. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἀνεκοίνωσεν ὁ Ἰγνατιὲφ εἰς τὸν μέγα δοῦκα διάδοχον, ὅστις εἶπεν· «Ἐγκρίνω τὸ σχέδιον τοῦτο, καθ' ὅσον πρόκειται ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν Τουρκίαν διὰ χριστιανικῶν κρατῶν· ἀλλ' ὁμοσπονδία ἐκ φυλῶν ἀντιμαχομένων δὲν μοὶ φαίνεται βιώσιμος.» Ὁ Τσάρος λαβὼν γνῶσιν τοῦ σχεδίου συνεχάρη τὸν Ἰγνατιὲφ καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἰδέαι αὗται θὰ πραγματοποιηθῶσιν ἐπὶ τέλους.

«Ἡ Ἡμέρα» ἐν τῇ Πολιτικῇ Ἐπιθεωρήσει. «Ὁ νέος Σουλτάνος ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ἐν μέσῳ τῆς ἐχθροπαθείας μετὰ μεγάλης δυνάμεως καὶ τῆς δυσπιστίας ἢ τῆς ἀποθαρρύνσεως τῶν λοιπῶν. Ἡ Αὐστρία, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία, ἴσως καὶ ἡ Γερμανία ἐπιθυμοῦσι νὰ προφυλάξωσι τὰς τουρκικὰς ἐπαρχίας ἀπὸ ξενικῆς κυριαρχίας· ἡ δὲ Ἀγγλία θὰ ὑπερεμάχει ἐρρωμένως τοιαύτης πολιτικῆς. Ἀλλ' ἡ θέσις τῶν φίλων τῆς Τουρκίας εἶναι δύσκολος. Νῦν ἔτι πέντε δυνάμεις εἶναι συνυπεύθυνοι ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὑπομνήματος· ὁ δὲ γάλλος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἀπηύθυνε τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβουλὰς, αἵτινες ἀποδεικνύουσι πόσον δεινὰς θεωρεῖ τὰς περιστάσεις. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, καίπερ ἀτενίζοντα πρὸς τὴν ῥωσσικὴν ἐπιδρομὴν ὡς πρὸς τὸ μέγιστον τῶν κινδύνων, δὲν τολμῶσι ν' ἀναλάβωσι τὴν ὑπεράσπισιν συστήματος, οἷον τὸ κρατοῦν ἄχρι τοῦδε ἐν Τουρκίᾳ, συναισθάνονται δὲ ὅτι, ἡ ἐὰν ἡ διπλωματία ὑπεκφύγῃ τοὺς ἐνεστῶτας κινδύνους, αἱ αὐταὶ περιπλοκαὶ θ' ἀναφυῶσι μετά τινα ἔτη, ὅτε πιθανῶς ἡ διατήρησις τῆς τουρκικῆς ἀκεραιότητος ἔσται ἔτι δυσχερεστέρα. Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ἐσκέφθη πολὺ περὶ πάντων τούτων κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας· οὐδεμία δ' ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐμορφώθη ἐμβριθὲς δημόσιον φρόνημα. Ἐξ ἑνὸς ὑπάρχει ἡ ἀπόφασις νὰ μὴ ἐπιτραπῇ τῇ Ῥωσσίᾳ νὰ σχίσῃ τὴν συνθήκην τοῦ 1856 καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐπιθετικὴν πολιτικὴν, ἣν διέκοψεν ὁ κριμαϊκὸς πόλεμος. Ἐξ ἑτέρου ὅμως, ὑπάρχει ἡ βαθεῖα πεποίθησις ὅτι τὰ ἴδια ἡμῶν συμφέροντα καὶ αἱ πολιτικαὶ παραδόσεις δὲν ἐπιτρέπουσι νὰ παραβλέψωμεν τὰς ὁρμὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς φιλανθρωπίας. Αἱ ἰδέαι θᾶττον ἢ βράδιον κατισχύουσι πάντοτε τῶν συμφερόντων· ἐὰν δ' ἡ Ῥωσσία, καίπερ φιλόδοξος, παρίσταται ὡς ὑπέρμαχος τῶν πρὸς ἐλευθερίαν καὶ πολιτισμὸν ὁρμῶν τῶν χριστιανικῶν λαῶν, ἔσται ἐπίφοβος ἀντίπαλος διὰ πᾶσαν δύναμιν, ἥτις τὰ ἴδια ἑαυτῆς συμφέροντα θεμελιοῖ ἐπὶ τῆς καταπιέσεως καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ ἑκατομμυρίων ἀνθρωπίνων ὄντων. Κυβέρνησις μὴ ἑρμηνεύουσα τὸ αἴσθημα τοῦτο τῇ Πύλῃ θὰ ἐξεπροσώπει ἀτελέστατα τὸν ἀγγλικὸν, τὸν γαλλικὸν ἢ τὸν ἰταλικὸν λαόν. Πιστεύομεν λοιπὸν ὅτι αἱ δυτικαὶ κυβερνήσεις θὰ παραστήσωσι τῇ Πύλῃ ὅτι μόνη ἐλπὶς σωτηρίας εἶναι μεταβολὴ ῥιζικωτέρα πασῶν τῶν ἄχρι τοῦδε πολιτικῶν μεταβολῶν ἐν Τουρκίᾳ. Διὰ τῆς προσφάτου ἐπαναστάσεως ἐχορηγήθη τελευταία ἴσως προθεσμία».

Ἡ «Νέα Ἡμέρα» γράφει ὅτι ὁ «Χρόνος», κηρύττει ἐν σπουδαιοτάτῳ ἄρθρῳ ὅτι «ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιτραπῇ τῇ Ῥωσσίᾳ νὰ διασχίσῃ ἀτιμωρητεὶ τὴν συνθήκην τοῦ 1856», προστίθησιν ὅμως ταυτοχρόνως ὅτι, «ἐφ' ὅσον ὁ Τσάρος παρίσταται ὡς ὑπέρμαχος τῶν πρὸς ἐλευθερίαν καὶ πολιτισμὸν ὀργώντων χριστιανικῶν λαῶν τῆς Τουρκίας εἶναι φοβερὸς πολέμιος» καὶ ὅτι ἑπομένως πάσης ὑπὲρ διαδόσεως τοῦ ἐν Ἀνατολῇ καθεστῶτος ἐνεργείας πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἐπιτέλεσις ῥιζικῶν μεταρρυθμίσεων. Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» προβαίνουσιν ἔτι περαιτέρω καὶ ἐξανίστανται ἀναφανδὸν κατὰ πάσης ὑποστηρίξεως τῆς Τουρκίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδοθῇ πληρεστάτη δικαιοσύνη εἰς τοὺς χριστιανικοὺς αὐτῆς λαοὺς καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἀντάρτιδας ἐπαρχίας. «Ἡ ἀναγόρευσις νέου Σουλτάνου, ἐπιφωνεῖ τὸ φιλελεύθερον ὄργανον τοῦ Γλάδστωνος, οὐδόλως μετέβαλεν τὸ κυβερνητικὸν τῆς Τουρκίας σύστημα, ὅπερ ἄχρι τῆς χθὲς οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες πάντων των κομμάτων κατεδίκαζον ὡς ἀνάξιον τῆς προστασίας ἔθνους οἷον τὸ ἡμέτερον».

Τουρκία.— Κατὰ τὴν « Σταμποὺλ » ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ παραταθείσῃ λίαν ἀργὰ, καὶ μετὰ μακρὰς συζητήσεις, ἀπεφασίσθη ὁμοθυμαδὸν τὸ σχέδιον τῆς συστάσεως ἀντιπροσωπευτικῆς Βουλῆς, ἡ δὲ σύνταξις τοῦ περὶ αὐτῆς σχεδίου ὁμοθυμαδὸν ἐπίσης ἀνετέθη εἰς τὴν Α. Ὑψ. τὸν Μιδαὰτ πασσᾶν.

Καθὰ πληροφορεῖται ἡ «Σταμποὺλ», ἡ Ἐθνοσυνέλευσις αὕτη (Μεδζλίσι Μεμαλὶκ) θέλει σχηματισθῇ ὡς ἑξῆς. Ἑκάστη ἐπαρχία θέλει διορίζει 4 βουλευτὰς ἀντιπροσωπεύοντας τὰς διαφόρους Κοινότητας. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν Κων)πόλεως θέλει ὁρισθῇ προσεχῶς.

Ἡ συνέλευσις αὕτη θέλει ἔχει εἰδικῶς τὴν ἑξῆς ἐντολήν.

α) Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ οἰκονομικὰ, συζητῇ καὶ ψηφίζῃ τὸν προϋπολογισμόν.

β') Νὰ διαφρουρῇ ἰδιαζόντως τὴν δικαιοσύνην, νὰ ἀναθεωρῇ τοὺς ἀστυκοὺς καὶ ἐσωτερικοὺς νόμους καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ δημοσιεύσῃ νέους.

γ') Ἡ Βουλὴ θέλει μεριμνᾷ περὶ τῆς συστάσεως τῆς βιομηχανίας, τῆς προστατεύσεως καὶ ἐμψυχώσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας.

Οἱ ὑπουργοὶ θὰ ὦσιν ὑπεύθυνοι πρὸς τὴν Βουλήν».

Μακεδονία.— Ὁ Ἐμὶν ἐφένδης τῆς Θεσσαλονίκης κατεδικάσθη εἰς τριῶν ἐτῶν ὑπερορίαν καὶ περιορισμὸν ἐν Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας. Ἐβεβαιοῦτο δὲ ὅτι αἰτιολογία τῆς καταδίκης αὐτοῦ εἶναι οὐχὶ τὰ τῆς σφαγῆς τῶν προξένων, ἀλλὰ προγενέστερα τινὰ ἐγκλήματα αὐτοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

—

Ὁ κ. Σωκράτης Γ. Χούμης γνωστοποιεῖ εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ἐνοικιάσας τὸ ὑπὸ τὴν λέσχην «Ἑλλάδα» μέγα δημοτικὸν καφενεῖον οὐ μόνον ἐκόσμησεν αὐτὸ φιλοκάλως διὰ καταλλήλων σκευῶν καὶ ἐπίπλων καὶ πολλῶν ἑλληνικῶν καὶ ἀλλογλώσσων ἐφημερίδων ὅπως οἱ προσερχόμενοι εὑρίσκωσιν εὐχαρίστησιν, ἀλλὰ καὶ καφὲ ἐξαίρετον καὶ ἐκλεκτὰ ποτὰ προσφέρει τοῖς εὐαρεστουμένοις νὰ τιμῶσι τὸ καφενεῖόν του. Ἐκτὸς τούτου, καὶ ἔμπειρος τεχνίτης κατασκευάζει ἐν αὐτῷ παγωτὰ καὶ γλυκίσματα ἀξιόλογα.

ΠΙΣΤΟΛΙΑ

κοινὰ, βελονωτὰ, ὡς καὶ τοῦ συστήματος Le fauché, μετὰ τῶν σφαιρῶν καὶ γομώσεων αὐτῶν πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ εἰς συμφερούσας τιμάς.

Ἐπίσης παρὰ τῷ ἰδίῳ πωλοῦνται **ΤΟΥΦΕΚΙΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ**. διαφόρων εἰδῶν.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω εἰς τὸ κοινὸν ὅτι παρ' ἐμοὶ εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς τὰ κατωτέρω εἴδη μηχανῶν ῥαπτικῆς τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ κατασκευαστῶν, ἤτοι· Μηχαναὶ διὰ παντοίαν τέχνην καὶ ἐργασίαν, κινούμεναι διὰ ποδὸς Χόβε, Σίνγκερ, Βέλερ-Βιλσον, Κρόβερ, Ἡάκερ, Μέδιουμ, Rotfut Cpoth μὲ ἔμβολον δι' ὑποδηματοποιοὺς, Μηχαναὶ κινούμεναι διὰ χειρὸς Γερμάνια, Λίγκολν, Ἐξτρὲς, Νάϋλορ, Νέα Χόβε, Σουπέριορ δύο εἰδῶν, Βικτωρίας καὶ Βάντσερ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσι τοιαύτας δύνανται νὰ ἴδωσιν αὐτὰς ἐκτεθειμένας εἰς τὸ κατάστημά μου, κείμενον πλησίον τοῦ ταχυδρομείου.

ΙΩ. ΡΟΣΕΝΠΑΟΥΜ

Ὑποδηματοποιός.

Ὁ γνωστὸς βιβλιοδέτης ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΟΛΥΜΕΡΗΣ. ἀφιχθεὶς κατ' αὐτὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν τέχνην του ἐργασθεὶς εἰς τὰ καλήτερα ἐκεῖ καταστήματα συνέστησεν ἐνταῦθα ἐντελέστατον βιβλιοδετικὸν κατάστημα.

Τὸν ἀξιόλογον τοῦτον τεχνίτην συνιστῶντες τοῖς συμπολίταις μας γνωστοποιοῦμεν ὅτι τὸ καταστημάτου εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ τυπογραφείου τῆς « Προόδου » ὄπισθεν τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ **ΚΑΜΠΑΝΗ**.